

ת"פ 57058/12/17 - מדינת ישראל נגד י"א - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

03 אפריל 2019

ת"פ 57058-12-17 מדינת ישראל נ' י"א

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית הנשיאה

המאשימה

הנאשם

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נעמה קלאוס - נוכחת
נגד
י"א - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד מיכה גבאי - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים זה לזה ולהם שני ילדים קטינים.
2. כחודש וחצי עובר ליום 22.12.2017, עזבה המתלוננת את הבית ועברה להתגורר בבית הוריה יחד עם שני ילדיה. עוד נטען, כי שבועיים עובר ליום 22.12.2017, החלה המתלוננת בהליכי גירושין מהנאשם בכך שפתחה תיק ברבנות.
3. ג"מ (להלן: "המתלונן") הינו אחיה של המתלוננת ובבעלותו עסק לממכר פירות וירקות הנמצא בתחנת הדלק במושב סגולה (להלן: "המקום").
4. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 22.12.17 בסמוך לשעה 13:00, שהתה המתלוננת בעסקו של המתלונן ועזרה לו במכירת פירות וירקות.
5. בהמשך לאמור לעיל, בסמוך לשעה 13:50, ובעקבות וויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת בשל כך שהנאשם לא הוציא את בנם המשותף מהגן, התקשר הנאשם אל המתלוננת והשאיר לה הודעה קולית במכשיר הטלפון הנייד שלה כדלקמן: "את שוב פעם מתחילה באיומים סיוון לא כדאי לך אני מציע לך לא כדאי לך לאיים את יודעת שאני אין לי מה להפסיד כבר אז כדאי לך להירגע ולהירגע עם האיומים שלך כי לא כדאי לך כי מה שאני אעשה

עמוד 1

את רק תסבלי אז כדאי לך להירגע ולנשום אוויר עמוק לשתות כוס מים קרים".

6. לאחר מכן, בסמוך לשעה 14:30, הגיע הנאשם למקום ברכבו ואמר למתלוננת: "זה מה שאת עושה מוכרת פירות כמו סמרטוט ומשאירה את הילדים שלך בבית". בהמשך לכך, הנאשם החל לקלל את המתלוננים ואף איים על המתלונן באומרו לו: "אל תדאג אנחנו נזין אותך חכה פה אם אתה גבר יבואו לזין אותך אני אזין אותך אני אשחט אותך חכה מה מצפה לך". בתגובה לכך המתלונן זרק פירות לכיוון רכבו של הנאשם, וזאת על מנת שהנאשם יסע מהמקום.

7. בנסיבות המתוארות, הנאשם נסע עם רכבו במהירות תוך ניסיון לדרוס את המתלונן, עשה סיבוב עם רכבו וחזר שוב בנסיעה מהירה לכיוון המתלוננים תוך שניסה לדרסם. בתגובה למעשיו אלו של הנאשם, המתלוננים ברחו ברגע האחרון מנתיב נסיעתו של הנאשם ורצו על מנת להתחבא מאחורי בטונדה נמוכה בתחנת הדלק.

8. לאחר מכן, הנאשם עמד עם רכבו מול המתלוננים ונסע לאחור לכיוון השולחן עליו היו מונחים הפירות והירקות ודרס אותם. בהמשך לכך - הנאשם עשה סיבוב נוסף ברכבו סביב המתלוננים עד שאלו ברחו הימנו והוא נסע מהמקום.

9. בהמשך לכך, ועוד באותו ערב בסמוך לשעה 19:20, הנאשם שלח למתלוננת הודעה מאיימת לפיה: "ותגידי לאח שלך שיתחבא בבית עוד הרבה זמן.. ג' אחיך ישלם על מה שהוא עשה היום, תגידי לו שעדיף לו לא לצאת מהבית". בנוסף לאמור, הנאשם שלח למתלונן הודעות מאיימות בזו הלשון: "אל תדאג ג' המכה שלך עוד תגיע בקרוב מאוד כל הגוף שלך יישבר אחי, העצמות שלך יישברו לחתיכות, חכה תחכה ואתה תראה. אתה על הלכלוכים שלכלכת על מושיקו, תחכה אתה לא יודע מה מחכה לך" וכן - "את הפוזות שלך אתה יכול לעשות על החברים שרמוטות שלך, אם היית גבר והיית חושב את עצמך כמו גבר שאתה הולך עם ידיים מנופחות, גבר, ג"מ, היית בא לפה כמו גבר...אז תמשיך להתחבא בחדר שלך כמו שרמוט ונראה אם תצא בקרית גת, אם תצא תהיה גבר ותצא בקרית גת ונראה איך ג"מ יראה אחר כך".

10. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של: **איומים (4 עבירות)** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **ניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיפים 25 + 380 לחוק העונשין - **ניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בבן זוג**, לפי סעיפים 25 + 382(ג) לחוק העונשין.

11. הצדדים לא הגיעו להסדר בעניין העונש, אך הוסכם כי עובר לגזירת הדין יופנה הנאשם לשירות המבחן וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו.

12. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה תסקירים מאת שירות המבחן לעניין העונש, ו**בסופם המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מוחשי בדמות מאסר על דרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה**. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתיחס בהמשך.

13. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר התקבלה ביום 03.04.2019, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע

עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

14. בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשים אלו. כמו כן, המאשימה סברה כי על מתחם העונש ההולם לנוע במקרה זה בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות לבין 16 חודשי מאסר בפועל, ועתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהשית עליו עונש בדמות 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, (ללא ניכוי ימי מעצרו); מאסר מותנה; חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה; קנס ופיצוי למתלוננים.

15. ההגנה לא חלקה על מתחם העונש אותו הציגה המאשימה ואולם עתרה להשית על הנאשם עונש של "צ" בהיקף נרחב ומאסר מותנה (החורג לקולא מהמלצתו העונשית שירות המבחן). לדידה של ההגנה יש מקום לבכר את הליכי השיקום ולהתחשב בתקופה הממושכת בה שהה הנאשם במסגרת הטיפול "דיאלוג מחודש" (טרם הוצאתו מהמסגרת); בעובדה כי הלה נעדר כל עבר פלילי וכי בני הזוג התגרשו זה מכבר. בנוסף ההגנה ביקשה להתחשב באורח חייו הנורמטיבי של הנאשם ובכך כי מדובר במעידה חד פעמית שלו, ובמצבו הכלכלי הרעוע עקב החובות הכספיים אליהם נקלע לאור הסכם הגירושין עם המתלוננת.

16. בשלב הראיות לעונש מטעם ההגנה, העיד מר יצחק בבנישטי, מעסיקו של הנאשם, קבלן משנה בחברת "אינטל" ומסר כי הנאשם הינו עובד מסור ובעל תפקיד מרכזי בחברה כמתקין צנרת תהליכית. עוד העיד מר בבנישטי כי הנאשם עלול לאבד את מטה לחמו בחברה ככל שיושת עליו עונש מאסר (ולו לריצוי בעבודות שירות) הגבוה מ-3 חודשים. בנסיבות אלו ולחילופין ביקשה ההגנה להשית על הנאשם מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ברף התחתון בניכוי ימי מעצרו.

17. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע צער וחרטה על מעשיו וביקש מבית המשפט כי יתחשב בו לענין העונש בשל נסיבותיו האישיות.

דין והכרעה

18. מאחר שאין חולק על כך שכלל מעשיו של הנאשם מהווים "אירוע אחד", ובהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם את המעשים, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסטות לקולא מהמתחם האמור או שמא יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך גדריו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

קביעת מתחם העונש ההולם

19. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה

מביצוע, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

20. **הערך החברתי המוגן** שנפגע כתוצאה מ**ניסיון תקיפתם החבלנית** של המתלוננים, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה (גם המורחבת), כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים (דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה ב"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (11.10.2007); ודבריו של כב' השופט י' עמית ב"פ 669/12 **יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (19.04.2012)).

21. בעצם ביצוע עבירות **האיומים**, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלוות נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניא מפעולה אותה ביקש לבצע (ר' והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג ב"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)). מה גם שחומרתה של עבירה זו מקבלת משנה תוקף מקום בו היא מופנית כלפי בני משפחה (ראו והשוו: כב' השופט ס' ג'ובראן ב"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (20.08.2009)).

22. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח אופייה של האלימות אשר הופעלה מצדו של הנאשם וטיבם של מעשי האיום שהושמעו מפיו, סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית.**

23. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שאירוע זה מגולל מסכת עבריינית שבה ניכרת התנהגות שלוחת רסן ואיבוד עשתונות מצדו של הנאשם המאיים מספר פעמים בפגיעה קונקרטית בחייהם של המתלוננים. עוד נתתי דעתי לעובדה שהנאשם לא הסתפק באיום מילולי גרידא אלא שמעשי האיום שביצע הנאשם כלפי המתלונן (בשלב בו הגיע הנאשם למקום), היה כרוך בממד פיזי ואף נעשה על ידו שימוש ברכבו כשהוא נוסע במהירות על מנת לדרוס את המתלוננים. בית המשפט רואה בחומרה יתרה את העובדה שמיד לאחר האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלונן, הלה ניסה לדרוס את המתלוננים ברכבו. מסיטואציה כזו ניתן להסיק, כי היה נדמה בעיניהם של המתלוננים שהאיומים שהושמעו על ידי הנאשם אינם מן הפה אל החוץ, אלא איומים שאכן עומדים להתגשם בכל רגע. בהקשר זה, נזקפת לחובתו של הנאשם העובדה כי הלה היה נחוש לפגוע במתלוננים, עת שניסה פעם אחר פעם לתקוף אותם באמצעות רכבו (בתחילה - נסע הנאשם עם רכבו במהירות בניסיון לדרוס את המתלונן; בהמשך לכך - הלה עשה סיבוב עם רכבו וחזר שוב בנסיעה מהירה לכיוון המתלוננים תוך שניסה לדרוסם; ומשנסו המתלוננים מהמקום ומצאו מקלט מאחורי בטונה נסע הנאשם לאחור עם רכבו ודרס את דוכן הפירות והירקות במקום; עוד ובהמשך - סב הנאשם עם רכבו סביב המתלוננים עד שאלו נסו מהמקום). כאשר ברי כי נסיבה זו אף מעצימה את פוטנציאל הנזק, ואך בנס לא הובילו מעשיו של הנאשם לתוצאות חמורות עד כדי קיפוח חיים ממש, וכבר היו דברים מעולם. כמו כן, הרי שיש לשער שהנאשם גרם למתלוננים לתחושות של בושה, השפלה ועגמת נפש. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשהו של הנאשם מצוי ברף חומרה גבוה.

24. מנגד - ולקולא, נתתי דעתי לכך שמעשיו של הנאשם, התרחשו לאחר שהלה שוחח עם המתלוננת כאשר לפי הנתען בסעיף 2 לעובדות כתב האישום המתוקן הלה ביקש ממנה שתפסיק לאיים עליו. כמו כן, וכנלמד מסעיף 3 לעובדות כתב האישום המתוקן, המתלונן זרק אל עבר רכבו של הנאשם פירות לצורך סילוקו מהמקום. מכאן נדמה כי אכן למתלוננים יש חלק בוויכוח שנתגלע עם הנאשם תוך שהאחרון לא ביצע את המיוחס לו מבלי שקדמה לך כל התגרות מצידם של המתלוננים - ונסיבה זו בהחלט תלקח בחשבון. ועדיין, יציין כי הגם האם הייתי

מקבלת את טענתו של הנאשם בשירות המבחן לפיה, האלימות החלה כתוצאה מכך שהמתלונן החל לאיים עליו (בשעה שהוא הגיע למקום על מנת להסביר למתלוננת מדוע נבצר הימנו לאסוף את בנם מהגן), וכי מצב דברים זה הובילו לכדי איבוד עשתונות (ואולם, לא היה בכוונתו לפגוע במי מהמתלוננים אלא אך להפחידם) (ואינני קובעת זאת) - הרי שאין בכך כדי להצדיק במאומה את ביצוע העבירות החמורות שבוצעו על ידו עת בחר לעשות דין לעצמו, וחלף נקיטה באמצעים לגיטימיים כגון שיח תרבותי או פנייה לאנשי אכיפת החוק, ניסה לתקוף בברוטאליות את המתלוננים באמצעות רכבו.

25. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת**, יאמר תחילה כי הנאשם הורשע בשילוב של מגוון עבירות שונות. על כן, ומטבע הדברים, יקשה על בית המשפט למצוא פסיקה שבה נדונו מקרים דומים לזה שבפניי, ככל שהדבר נוגע לשילוב העבירות והמעשים. משכך, הפסיקה שתוצג לעיל תוכל ללמד אודות מדיניות הענישה הראויה בתיק הנדון על דרך ההיקש בלבד.

26. וכך, מקום בו מדובר בנאשמים אשר הורשעו בעבירת **איומים**, נקבעו בעניינם מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הוא מאסר מותנה, גם במקרים שבהם מושא האיום היו בני משפחה (וראו בעניין זה: רע"פ 3364/14 **באסמ מנצור נ' מדינת ישראל**, (09.06.2014); עפ"ג (מרכז) 63725-06-16 **סמיון שלומוב נ' מדינת ישראל**, (06.11.2016); ת"פ (שלום באר שבע) 47276-11-15 **מדינת ישראל נ' ציון ווקנין**, (07.06.2016); ת"פ (שלום ראשון לציון) 23876-04-15 **מדינת ישראל נ' גבריאל יוספוב**, (14.07.2016); ת"פ (שלום באר שבע) 46495-04-16 **מדינת ישראל נ' יוסף ביטון**, (04.07.2016); ת"פ (שלום ירושלים) 11834-11-14 **מדינת ישראל נ' מיקו מרלי**, (03.07.2016); ת"פ (שלום קריות) 15835-03-16 **מדינת ישראל נ' ג'מאל שרקאוי**, (22.06.2016); ות"פ (שלום רמלה) 23607-05-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (10.05.2016); ת"פ (שלום ראשל"צ) 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.2018)).

27. וכך, סקירת הפסיקה מעלה כי במקרים דומים בהם הורשעו נאשמים **בעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש** (לעיתים בשילוב עבירות שונות מאלה שלפנינו), **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל **ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל (ולו לריצוי בעבודות שירות)**. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים מצד אחד, עונשים קלים יותר בדמות צווי של"צ ומבחן ומצד שני, חמורים יותר בדמות עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות ארוכות של חודשים רבים. להלן מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות מתחמי הענישה הדומיננטיים בגין ביצוע מעשים דומים לאלו המיוחסים לנאשם: רע"פ 297/15 **דניאל ברנסון נ' מדינת ישראל** (21.01.2015); רע"פ 1402/15 **אורי טלי נ' מדינת ישראל** (04.03.2015); רע"פ 175/14 **אילן פחימה נ' מדינת ישראל** (09.01.2014); רע"פ 6756/14 **יצחק בן חמו נ' מדינת ישראל** (15.01.2015); רע"פ 8820/13 **אליהו קשת נ' מדינת ישראל** (12.02.2014); רע"פ 3555/16 **אילן יחיה נ' מדינת ישראל** (19.05.2016); רע"פ 3969/16 **יגאל שלום נ' מדינת ישראל** (18.07.2016); רע"פ 8822/16 **עמרם בן עוזי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016).

28. בכל הנוגע לעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג**, עיון בפסיקה מלמד, כי על דרך הכלל הושתו על הנאשמים השונים, **עונשים הנעים בין מאסר מותנה לצד צו של"צ לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**. כדוגמא למדיניות הענישה שלעיל, ראו: רע"פ 5860/15 **פלונית נ' מדינת ישראל**, (07.09.2015); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 16530-04-16 **וחטוב נ' מדינת ישראל**, (29.05.2016); ת"פ (שלום בית שמש) 29585-06-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (13.07.2016); ת"פ (שלום אילת) 46656-08-15

מדינת ישראל נ' פלוני, (11.07.2016); ת"פ (שלום רמלה) 27840-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**,
(29.11.2015); ת"פ (שלום כפר סבא) 16279-01-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (16.06.2016); ת"פ (שלום
קריית גת) 54025-09-17 **מדינת ישראל נ' אחמד אלחסוני**(19.11.2018).

29. מטבע הדברים, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה בכל מקרה ומקרה מושפעים מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובייחוד מאופייה של האלימות שהופעלה והחבלות שנגרמו כתוצאה הימנה. בדומה, גם העונשים שנגזרים משתנים בהתאם לנסיבותיו האישיות של כל נאשם, ומושפעים רבות מפרמטרים כגון הרשעות קודמות, הליכי טיפול ושיקום, קבלת אחריות והכאה על חטא, ועוד. ויוער, בפסיקה שאוזכרה לעיל דובר בנאשמים אשר הורשעו בעבירה אחת בלבד של אומים או בעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש או בעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, בעוד שהנאשם שבפניי, וזאת יש לזכור - הורשע בעבירה אחת של **ניסיון** תקיפה חבלנית, בעבירה אחת של **ניסיון** תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, ובארבע עבירות איומים.

30. כאן אציין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה לעיוני, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולא או לחומרא מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. מה גם, שממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

31. לאור כל האמור לעיל, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורט לעיל, הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם - **ינוע בין 6 לבין 18 חודשים מאסר**.

גזירת הדין

גזירת העונש המתאים לנאשם

32. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

33. בעניין זה, נתתי דעתי לעובדה כי לנאשם עבר פלילי נקי, וכי זו הסתבכותו הראשונה עם החוק. כן שקלתי את חלוק הזמן מאז ביצוע העבירות ואת הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לעובדה כי הלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו. כמו כן נתתי דעתי לגילו של הנאשם, ולכך שהוא אב לשני ילדים קטינים. עוד ולקולא, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, מה שייתר את העדתם של המתלוננים בבית המשפט ואף הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כמו כן, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והתחרט עליהם. בנוסף, ועל אף שהליך המעצר אינו "מקדמה על חשבון העונש", הבאתי

במסגרת כלל שיקולי את התרשמותו של שירות המבחן לפיה היה בהליך זה כדי להרתיע את הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות ואת הערכתו של השירות לפיה הצטמצמה רמת המסוכנות הנשקפת הימנו להישנות עבירות אלימות כלפי המתלוננים. כך גם, לא התעלמתי מנסיבות חייו של הנאשם ומהקשיים הבריאותיים שעמם הוא נאלץ להתמודד עקב ההליכים המשפטיים וממצבו הכלכלי הרעוע, והכול כפי שתואר בתסקירי שירות המבחן.

34. בנוסף לאלה, שקלתי את עמדתה של המתלוננת, כפי שזו הובעה בפני שירות המבחן. ברי כי האינטרס של המתלוננת איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל**, 17.06.2012).

35. לבסוף, אף מצאתי כי מתקיימים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק סטייה מתונה לקולא ממתחם העונש ההולם. כך, אמנם הנאשם התקשה לשתף פעולה באופן מלא בקבוצה הטיפולית לגברים שנקטו באלימות כלפי בנות זוגם במסגרת שירות המבחן, כשהגעתי למפגשים התאפיינה בהגעה לא רציפה, וקושי להיפתח וליצור קשרים עם חברי הקבוצה, תוך שהשירות התרשם כי הלה מונע ממוטיבציה חיצונית וכי הוא מתקשה להתמסר להליך טיפולי משמעותי. ועדיין מצאתי לזקוף לזכותו של הנאשם את התקופה הממושכת (כארבעה חודשים), בה היה משולב במסגרת "דיאלוג מחדש" (עד להוצאתו מהמסגרת עקב אירוע חריג בו היה מעורב), תוך שהגורמים הטיפולים שם התרשמו כי הנאשם נמצא בעיצומו של ההליך הטיפולי והוכיח יכולת איפוק רבה בטיפול, במהלכה נדרש להתמודד עם מצבי תסכול רבים. שיקום זה אף מתבטא בחרטה הכנה על מעשיו, בנטילת האחריות על מעשיו וביכולתו, כפי התרשמות הגורמים המטפלים, לערוך התבוננות פנימית ולהפיק לקחים מהתנהגותו.

36. בזהירות ייאמר כי המלצתו העונשית של שירות המבחן אכן עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת ואינה חריגה לעניין זה - כאשר שירות המבחן הוא **הגוף המקצועי** המסייע בידו של בית המשפט כ"ידו הארוכה" לאסוף מידע שבית המשפט עצמו מתקשה לאסוף, הוא סוקר עבור בית המשפט את עברו של הנאשם, את מצבו המשפחתי והכלכלי, את מצב בריאותו ואת קיומן של נסיבות מיוחדות שיכול והובילו לביצועה של העבירה. המלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והן מבוססות על היכרות ישירה עם הנאשם וסביבתו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של נאשמים וסיכויי השיקום שלהם ובהיבט זה, שירות המבחן סוברני לבוא בכל המלצה טיפולית שהוא ימצא לנכון (ראו והשוו: בש"פ 267/11 **מדינת ישראל נ' ברמוחה** (לא פורסם, 13.1.2011). ועדיין (והדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים את עצמו בנעליו של שירות המבחן), תמוה בעיני בית המשפט מדוע לא נעשה על ידי השירות ניסיון טיפול חלופי בנאשם על מנת לשמר את הישגיו הטיפולים ממסגרת "דיאלוג מחדש", וזאת לאור קשייו להשתלב בהליך טיפולי קבוצתי (בשל השוני בין שיטת טיפול זו לבין זו שחוזה הנאשם במסגרת "דיאלוג מחדש" במשך תקופה ממושכת ולאור החשש הכן שהלה הביע להוות מושא ללעג מצדם של חברי הקבוצה).

37. כמו כן, כידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק ושירות המבחן, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, 14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת**

ישראל, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 חמים נ' מדינת ישראל, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן, (08.12.2013); וע"פ ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 גרניק נ' מדינת ישראל, (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שבפניי, עסקינן בנאשם שמלכתחילה נעדר דפוסים עברייניים מושרשים ושבמשך למעלה משנה מאז ביצע את העבירות שבגין הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן כמיטב יכולתו וכמובן נמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות - וכל זאת, כשכאמור שירות המבחן מעריך שרמת המסוכנות הימנו הצטמצמה.

38. לצד האמור וכפי שכבר צוין לעיל, בית המשפט יעניק במקרה הנדון משקל ניכר לשיקול השיקום, אולם, באיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, מצד אחד; ולעוצמתו של השיקום, מצד שני, הרי שהסטייה מהמתחם לא תגיע לכדי הימנעות מהשתתפות רכיב של מאסר בפועל (ולו לריצוי בעבודות שירות). והרי כידוע, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסטייה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנעות השתתפות רכיב של מאסר בפועל (ראו והשוו רע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016); וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, (16.09.2015)).

39. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי ואולם, באיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, מצד אחד; ובהתחשב בגילו, בעברו הפלילי הנקי, ולניצניו של השיקום, מצד שני, הרי שמצאתי כאמור, לסטות לקולא בצורה מתונה ממתחם העונש ההולם.

40. בשולי הדברים, יאמר כי בית המשפט מבקש לחזק את ידיו של הנאשם בהליך החיובי שאותו הוא עובר. יחד עם זאת, יאמר בזהירות כי עליו להישמר מכל משמר שמא ינסה לפגוע בשנית במתלוננים (או בכל אדם אחר), שכן בהחלט ייתכן כי להבא בית המשפט לא ילך לקראתו, אלא יבקש למצות עימו את הדין. לצד המאסר המותנה שיושת עליו, מן הראוי כי גם ידיעה זו תרחף כל העת כחרב מעל ראשו.

41. מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 03.04.2019, הנאשם יחל בריצוי עונש המאסר החל מיום 21.05.2019, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות תבוצענה במרכז ההדרכה. בכתובת: מרכז הדרכה ניר- צומת מסמיה בבאר טוביה. הלה יועסק חמשה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייבץ לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ד. פיצוי בסך 2,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים: ע"ת/1 וע"ת/2.

הפיצוי יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת ביהמ"ש במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה.

ככל שלא ניתן לקזז את סכום הפיצוי מסכום ההפקדה, אזי הפיצוי ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם ביום 28.08.2019.

מצ"ב טופס פרטי ניזוקים.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות, וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז אדר ב' תשע"ט, 03 אפריל 2019, במעמד הצדדים.